

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 466/2014/UE

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z działaniami z zakresu finansowania wspierającymi projekty inwestycyjne poza granicami Unii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 i 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oprócz realizowania swojej podstawowej misji, jaką jest finansowanie inwestycji w Unii Europejskiej — pozostające jego głównym zadaniem i celem — Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) prowadzi działania z zakresu finansowania poza granicami Unii w celu wspierania polityk zewnętrznych Unii. Dzięki temu możliwe jest uzupełnienie środków budżetowych Unii dostępnych dla regionów zewnętrznych zasobami finansowymi EBI, z korzyścią dla państw trzecich, do których skierowane jest wsparcie. Podejmując tego rodzaju działania z zakresu finansowania, EBI pośrednio przyczynia się do realizacji ogólnych zasad i celów polityki Unii, które obejmują ograniczanie ubóstwa poprzez wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu i zrównoważoną gospodarkę, rozwój środowiskowy i społeczny oraz dobrobyt Unii w zmieniających się globalnych warunkach ekonomicznych.
- (2) Art. 209 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w związku z jego art. 208, stanowi, że EBI przyczynia się, na warunkach przewidzianych w jego Statucie, do realizacji środków niezbędnych do wsparcia celów polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju.
- (3) Aby zapewnić wsparcie działań zewnętrznych Unii oraz umożliwić EBI finansowanie inwestycji poza granicami Unii bez uszczerbku dla zdolności kredytowej EBI, większość działań prowadzonych przez EBI poza granicami Unii korzysta z gwarancji budżetowej UE („gwarancja UE”), którą zarządza Komisja. Wzmacnia to dodatkowo wiarygodność kredytową EBI na rynkach finansowych, co ma pierwszorzędne znaczenie.
- (4) Ostatnią gwarancję UE dla działań EBI z zakresu finansowania zatwierdzonych w okresie od dnia 1 lutego 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. ustanowiono decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE ⁽²⁾. Należy ustanowić gwarancję UE dla działań EBI z zakresu finansowania poza granicami Unii w celu wspierania unijnych polityk na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylenia decyzji nr 633/2009/WE (Dz.U. L 280 z 27.10.2011, s. 1).

- (5) Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych („fundusz gwarancyjny”), ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾, stanowi bufor płynności dla budżetu Unii chroniący przed stratami wynikającymi z działań EBI z zakresu finansowania i z pomocy makrofinansowej oraz pożyczek udzielanych przez Euratom poza Unią.
- (6) Należy ustanowić wykaz krajów potencjalnie kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE. Należy również ustanowić wykaz krajów faktycznie kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE.
- (7) W następstwie niedawnych wydarzeń, które pozwoliły Unii na otwarcie nowego rozdziału w stosunkach z Bhutanem i Mjanmą/Birmą, Bhutan należy dodać do wykazu krajów faktycznie kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI, a Mjanmę/Birmę — do obu wykazów, w celu wsparcia reform politycznych i gospodarczych prowadzonych w obu tych krajach.
- (8) Aby uwzględnić istotne zmiany polityczne, należy — stosownie do potrzeb — dokonać przeglądu wykazu krajów faktycznie kwalifikujących się jako beneficjenci działań EBI z zakresu finansowania w ramach gwarancji UE oraz przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmian w załączniku III. Zmiany wprowadzane przez Komisję w załączniku III powinny opierać się na całościowej ocenie obejmującej aspekty gospodarcze, społeczne, środowiskowe i polityczne, a zwłaszcza aspekty dotyczące demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności. Szczególnie ważne jest, aby w czasie własnych prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, również na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie wszystkich stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (9) Aby uwzględnić potencjalne zmiany rzeczywistego zapotrzebowania funduszu gwarancyjnego na finansowanie zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 480/2009, maksymalny pułap gwarancji UE należy ustanowić w podziale na stały pułap o maksymalnej wysokości 27 000 000 000 EUR i na fakultatywną dodatkową kwotę w wysokości 3 000 000 000 EUR. Zasilanie Funduszu Gwarancyjnego w budżecie ogólnym Unii (linia budżetowa 01 03 06) odbywa się w trybie *ex post* na podstawie wyników zaległych zewnętrznych akcji kredytowych objętych gwarancją pod koniec roku *n-2*. Mając na uwadze wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa, środki powracające pochodzące ze śródziemnomorskiego kapitału podwyższonego ryzyka, a także inwestycje pożyczkowe/ze śródziemnomorskich inwestycji opartych na kapitale wysokiego ryzyka i inwestycji pożyczkowych w ramach działań zrealizowanych przed 2007 r. z wykorzystaniem unijnych środków budżetowych zostały zgromadzone na rachunku powierniczym ustanowionym na rzecz Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji (FEMIP). Część tych środków powracających należy wykorzystać na potrzeby Funduszu Gwarancyjnego, jako środek wyjątkowy, aby zapewnić utrzymanie pułapów działań finansowych EBI wynikających z niniejszej decyzji na odpowiednim poziomie w latach 2014–2020. Pozostałe środki powinny zostać zwrócone do budżetu ogólnego Unii.
- (10) Kwestie, które należy przeanalizować do celów uruchomienia w całości lub w części fakultatywnej dodatkowej kwoty, powinny obejmować: postępy w wykonaniu niniejszej decyzji przez EBI, w szczególności wyniki działań EBI na podstawie informacji pochodzących m.in. z ram pomiaru wyników, w tym wpływ na rozwój; zapotrzebowanie funduszu gwarancyjnego na finansowanie, z uwzględnieniem przeszłych i przyszłych pozostających kwot należnych z tytułu wszystkich działań pokrywanych z Funduszu Gwarancyjnego; makroekonomiczną, finansową i polityczną sytuację kwalifikujących się regionów i krajów w chwili przeprowadzania przeglądu śródkresowego.
- (11) Kwoty objęte gwarancją UE w poszczególnych regionach powinny w dalszym ciągu odzwierciedlać pułapy finansowania udzielanego przez EBI w ramach gwarancji UE, nie zaś wartości docelowe, które EBI jest zobowiązany osiągnąć. Pułapy powinny być przedmiotem oceny w ramach śródkresowego przeglądu niniejszej decyzji, w szczególności w świetle ewentualnych zmian w wykazie regionów i krajów faktycznie kwalifikujących się do uzyskania finansowania EBI.
- (12) Działania EBI z zakresu finansowania powinny być spójne ze strategiami kraju będącego beneficjentem. W związku z tym w celu zwiększenia spójności działań EBI w zakresie finansowania zewnętrznego i położenia w tych działaniach większego nacisku na wspieranie polityk Unii, a także w celu zmaksymalizowania korzyści dla beneficjentów, w decyzji nr 1080/2011/UE określono ogólne cele przyświecające działaniom EBI z zakresu finansowania we wszystkich kwalifikujących się regionach i krajach, a mianowicie: rozwój lokalnego sektora prywatnego, zwłaszcza wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP); rozwój infrastruktury społecznej i gospodarczej oraz łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej, z wykorzystaniem stosunkowo mocnej pozycji EBI w obszarach, w których może on wykazać się istotnymi osiągnięciami. Cele te należy zachować w niniejszej decyzji, aby w dalszym ciągu wspierać trwały wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10).

- (13) Istotną rolę w pobudzaniu rozwoju gospodarczego i zwalczaniu bezrobocia może odegrać ułatwienie MŚP — w tym MŚP z Unii dokonującym inwestycji w regionach objętych niniejszą decyzją — dostępu do finansowania. Aby w skuteczny sposób dotrzeć do MŚP, działania EBI z zakresu finansowania powinny być zorientowane na wyniki. EBI powinien w miarę możliwości inwestować w działania małych i średnich przedsiębiorstw w dziedzinie badań naukowych i innowacji, by wspierać rozwój lokalny. EBI powinien w kwalifikujących się krajach współpracować z lokalnymi instytucjami pośrednictwa finansowego, które powinny być elementem składowym gospodarki lokalnej, w szczególności w celu zapewnienia, by część korzyści finansowych była przekazywana ich klientom i by zapewnić wartość dodaną w porównaniu z innymi źródłami finansowania. EBI powinien także w miarę możliwości bardziej różnicować swoich partnerów finansowych w krajach, w których prowadzi działalność. Przeprowadzając analizę *due diligence*, EBI powinien oceniać, czy działania z zakresu finansowania wspierające MŚP i prowadzone przy udziale instytucji pośrednictwa finansowego są zgodne z regionalnymi technicznymi wytycznymi operacyjnymi, ramami pomiaru wyników i standardami EBI. EBI powinien ustanowić mechanizm sprawozdawczości, by upewnić się, że środki finansowe przeznaczone dla MŚP są wykorzystywane na ich rzecz. EBI powinien przedstawić skonsolidowane sprawozdanie na temat finansowania MŚP na mocy niniejszej decyzji; sprawozdanie to powinno być elementem informacji przedstawianych przez EBI w ramach przeglądu śródkresowego.
- (14) Gwarancja UE, której zakres ograniczony jest do ryzyk związanych z niewypłacalnością państwa lub ryzyk o charakterze politycznym, sama w sobie nie wystarczy, aby zapewnić znaczące działania EBI służące wsparciu mikrofinansowania. Dlatego też działania te, w stosownych przypadkach, powinny być realizowane w połączeniu z zasobami budżetowymi dostępnymi w ramach innych instrumentów oraz poprzez instytucje pośrednictwa, również na poziomie lokalnym, jako sposób wspierania wzrostu gospodarczego i pośredniego przyczyniania się do ograniczania ubóstwa w biedniejszych krajach.
- (15) EBI powinien nadal finansować projekty inwestycyjne w obszarze infrastruktury społecznej, środowiskowej i gospodarczej, w tym w dziedzinie transportu i energii; powinien również rozważyć zintensyfikowanie swoich działań wspierających infrastrukturę zdrowotną i edukacyjną tam, gdzie działania tego rodzaju tworzą wyraźną wartość dodaną.
- (16) Aby wzmocnić wymiar gwarancji UE związany ze zmianą klimatu, należy wprowadzić ogólny docelowy wolumen działań i system umożliwiający oszacowanie w trybie *ex ante* emisji gazów cieplarnianych pochodzących z projektów wspieranych w ramach gwarancji UE. Działania EBI z zakresu finansowania służące łagodzeniu zmiany klimatu i przystosowywaniu się do niej powinny stanowić co najmniej 25 % ogółu działań EBI z zakresu finansowania, aby przyczynić się do upowszechniania na całym świecie celów Unii w dziedzinie klimatu. We współpracy z Komisją EBI powinien służyć swoją wiedzą fachową, aby wspierać publicznych i prywatnych partnerów korzystających z działań EBI z zakresu finansowania w celu stawienia czoła wyzwaniu, jakim jest zmiana klimatu, a także w celu jak najlepszego wykorzystania dostępnego finansowania. Na projekty w dziedzinie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej powinno być dostępne finansowanie na warunkach preferencyjnych. Działania EBI z zakresu finansowania powinno się, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, uzupełniać środkami z budżetu ogólnego Unii poprzez wydajne i odpowiednie łączenie dotacji i pożyczek służących finansowaniu działań w dziedzinie zmiany klimatu w kontekście pomocy zewnętrznej Unii. W związku z tym coroczne sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady powinno zawierać szczegółowy opis instrumentów finansowych wykorzystanych do finansowania tych projektów, z wyszczególnieniem kwot przeznaczonych na działania EBI z zakresu finansowania oraz odpowiadających im kwot dotacji.
- (17) Celem leżącym u podstaw działań EBI z zakresu finansowania w obszarach wchodzących w zakres celów ogólnych powinna być integracja regionalna między poszczególnymi krajami, zwłaszcza integracja gospodarcza między krajami ubiegającymi się o członkostwo, krajami objętymi polityką sąsiedztwa oraz Unią. W tym kontekście w obszarach wchodzących w zakres celów ogólnych EBI powinien być w stanie wspierać kraje partnerskie poprzez bezpośrednie inwestycje zagraniczne dokonywane przez przedsiębiorstwa z Unii, które wspierają integrację gospodarczą z Unią i które przyczyniają się do promowania transferu technologii i wiedzy, pod warunkiem odpowiedniego uwzględnienia w analizie *due diligence* dotyczącej danych projektów inwestycyjnych kwestii minimalizacji ryzyka wywołania przez działania EBI z zakresu finansowania negatywnych konsekwencji dla zatrudnienia w Unii. EBI należy również zachęcać do wspierania na własne ryzyko bezpośrednich inwestycji zagranicznych w krajach partnerskich, dokonywanych przez przedsiębiorstwa z Unii, z uwzględnieniem zdolności EBI do ponoszenia ryzyka.
- (18) EBI powinien regularnie przeprowadzać oceny *ex post* lub oceny śródkresowe działań, jakie wspiera na mocy niniejszej decyzji, z myślą o oszacowaniu ich zasadności, wyników i skutków dla rozwoju oraz określeniu aspektów mogących udoskonalić przyszłe działania. Oceny takie mogłyby się przyczynić do rozliczalności i analizy zrównoważoności.
- (19) Praktyczne środki służące powiązaniu celów ogólnych gwarancji UE i ich realizacji mają być określone w regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych. Wytyczne te powinny być spójne z szerszymi ramami unijnej polityki regionalnej, w tym z zasadą zróżnicowania określoną w europejskiej polityce sąsiedztwa. Regionalne techniczne wytyczne operacyjne należy poddać przeglądowi po przyjęciu niniejszej decyzji, a następnie ponownie zaktualizować w wyniku śródkresowego przeglądu niniejszej decyzji, aby dostosować te wytyczne do zmian zewnętrznych polityk i priorytetów Unii. Aktualizacja regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych powinna uwzględnić m.in. stosowne zmiany w krajach kwalifikujących się.

- (20) Zgodnie z Protokołem nr 5 w sprawie Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE wnioski składane bezpośrednio do EBI o udzielenie przez EBI finansowania w ramach działań, które mają być realizowane na mocy niniejszej decyzji, mają być przekazywane Komisji do zaopiniowania pod kątem zgodności z odpowiednimi unijnymi przepisami i politykami. W przypadku działań EBI z zakresu finansowania wchodzących w zakres zastosowania niniejszej decyzji, gdy Komisja wyda negatywną opinię na temat dowolnego takiego działania, działanie to nie powinno być objęte gwarancją UE.
- (21) Chociaż siłą EBI pozostaje jego specyficzny model publicznego banku inwestycyjnego, w którego gestii leży udzielanie pożyczek długoterminowych, tak by realizować cele polityki określone przez jego udziałowców, działania EBI z zakresu finansowania powinny się również przyczyniać do realizacji zasad ogólnych leżących u podstaw działań zewnętrznych Unii, o których mowa w art. 21 TUE, jakimi są wzmocnienie i wspieranie demokracji i praworządności, praw człowieka oraz podstawowych wolności, jak również do wykonania międzynarodowych zobowiązań i porozumień, w tym dotyczących środowiska, których stroną jest Unia. W szczególności EBI powinien przyczyniać się do współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej z krajami trzecimi zgodnie z art. 212 TFUE. Ponadto działania EBI powinny być zgodne z prawem międzynarodowym, m.in. powinny być prowadzone z poszanowaniem zasad Karty Narodów Zjednoczonych. Działania EBI powinny być również zgodne z postanowieniami konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencji z Aarhus) na stosownych etapach cyklu projektu. W odniesieniu do krajów rozwijających się działania EBI z zakresu finansowania powinny wspierać ich zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy (zwłaszcza w tych krajach rozwijających się, które znajdują się w najtrudniejszej sytuacji), ich harmonijną i stopniową integrację z gospodarką światową, a także realizację celów przyjętych przez Unię w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i innych właściwych organizacji międzynarodowych. Przyczyniając się do realizacji środków niezbędnych do osiągnięcia celów Unii w zakresie polityki współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z art. 209 ust. 3 TFUE, EBI powinien dążyć do pośredniego wspierania osiągnięcia milenijnych celów rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych na rok 2015, a po 2015 r. wszelkich nowych celów rozwojowych, które mogą zmienić lub zastąpić milenijne cele rozwoju, we wszystkich regionach, w których prowadzi działalność.
- (22) Działania EBI podejmowane na podstawie niniejszej decyzji powinny wspierać realizację Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, Programu działań na rzecz zmian oraz stosowanie zasad skutecznej pomocy określonych w Deklaracji paryskiej z 2005 r., w programie działania z Akry z 2008 r. i porozumieniu o partnerstwie z Pusan z 2011 r. Ponadto powinny one być spójne ze strategicznymi ramami UE i planem działania UE dotyczącymi praw człowieka i demokracji przyjętymi przez Radę w dniu 25 czerwca 2012 r. oraz międzynarodowymi porozumieniami dotyczącymi środowiska, w tym zobowiązaniami w zakresie bioróżnorodności. Działania EBI powinny być realizowane z wykorzystaniem szeregu konkretnych środków, w szczególności poprzez zwiększenie zdolności EBI do przeprowadzania oceny środowiskowych, społecznych i rozwojowych aspektów projektów inwestycyjnych, w tym ryzyk związanych z prawami człowieka, podstawowymi wolnościami i ryzyk związanych z konfliktami, a także poprzez wspieranie konsultacji lokalnych z organami publicznymi i społeczeństwem obywatelskim. W tym kontekście EBI powinien wdrażać i dalej rozwijać swoje ramy pomiaru wyników, które zapewniają szczegółowy zestaw wskaźników efektywności pozwalających na pomiar gospodarczych, środowiskowych, społecznych i rozwojowych skutków działań banku z zakresu finansowania w całym cyklu projektu EBI. Wdrożenie ram pomiaru wyników powinno być przedmiotem oceny w ramach śródkresowego przeglądu niniejszej decyzji. Dokonując analizy *due diligence* w odniesieniu do projektu inwestycyjnego, EBI powinien — w stosownych przypadkach i zgodnie ze społecznymi i środowiskowymi zasadami Unii oraz międzynarodowymi najlepszymi praktykami, a także prawem unijnym i prawem krajowym obowiązującym w kraju będącym beneficjentem — zobowiązać promotora projektu inwestycyjnego do przeprowadzenia konsultacji lokalnych i podania ich wyników do wiadomości publicznej w celu uwzględnienia wpływu projektów na odnośne zainteresowane strony. EBI powinien pozostawać w kontakcie z promotorami i beneficjentami projektów przez cały okres ich programowania. Umowy o finansowanie podpisane w okresie objętym niniejszą decyzją w odniesieniu do działań EBI z zakresu finansowania, których stroną są partnerzy publiczni, powinny wyraźnie przewidywać możliwość zawieszenia wypłat w przypadku cofnięcia krajowi, w którym realizowany jest projekt inwestycyjny, statusu kwalifikującego się państwa przyznanego na podstawie niniejszej decyzji.
- (23) Na wszystkich szczeblach, począwszy od planowania strategicznego aż po kolejne etapy realizacji projektu inwestycyjnego, należy zapewnić, by działania EBI z zakresu finansowania były zgodne z politykami zewnętrznymi Unii i celami ogólnymi określonymi w niniejszej decyzji oraz by wspierały realizację tych polityk i celów. Z myślą o zwiększeniu spójności działań zewnętrznych Unii, należy jeszcze bardziej zintensyfikować dialog poświęcony polityce i strategii prowadzony między Komisją a EBI, przy udziale Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jednoczesnym należytym informowaniu Parlamentu Europejskiego i Rady. Biura EBI poza granicami Unii powinny być w miarę możliwości usytuowane w obrębie delegatur Unii, aby wspierać taką współpracę przy jednoczesnym wspólnym ponoszeniu kosztów operacyjnych. Protokół ustaleń między Komisją Europejską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym w odniesieniu do współpracy i koordynacji w regionach objętych mandatem w zakresie działań zewnętrznych, który został zmieniony w 2013 r., aby zacieśnić współpracę i usprawnić wczesną wymianę informacji między Komisją, ESDZ a EBI na poziomie operacyjnym, powinien być nadal stosowany.

Współpraca prowadzona w ramach tego protokołu ustaleń powinna w szczególności obejmować regularny przegląd stosowania zasady zróżnicowania określonej w krajach objętych polityką sąsiedztwa. Szczególnie ważne jest prowadzenie na wczesnym etapie i w sposób systematyczny wymiany poglądów między Komisją a EBI, w stosownych przypadkach przy współdziałaniu ESDZ, w procesie przygotowywania odnośnych dokumentów programowych, aby zmaksymalizować efekty synergii między działaniami tych instytucji. Należy również zintensyfikować współpracę w kwestii praw człowieka, podstawowych wolności i zapobiegania konfliktom. EBI należy zachęcać do współpracy z delegaturami Unii w trakcie cyklu projektu EBI.

- (24) Stosunki zewnętrzne Unii powinny uzyskać wsparcie na podstawie poszczególnych instrumentów, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 ⁽¹⁾. W celu zwiększenia spójności ogólnego wsparcia Unii w regionach, których dotyczy niniejsza decyzja, należy, w stosownych przypadkach, korzystać z możliwości łączenia finansowania EBI z zasobami budżetowymi Unii w formie instrumentów finansowych przewidzianych w tytule VIII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾ oraz pomocy technicznej na potrzeby przygotowania i realizacji projektów, z wykorzystaniem Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej II ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ⁽³⁾, Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 ⁽⁴⁾, Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 ⁽⁵⁾, Instrumentu Partnerstwa na rzecz Współpracy z Państwami Trzecimi ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 234/2014 ⁽⁶⁾, instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 235/2014 ⁽⁷⁾, Instrumentu na rzecz Stabilności i Pokoju ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 ⁽⁸⁾ oraz Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 237/2014 ⁽⁹⁾. W następstwie decyzji nr 1080/2011/UE Komisja ustanowiła unijną platformę na rzecz instrumentów łączonych w ramach współpracy zewnętrznej, aby zoptymalizować funkcjonowanie mechanizmów łączenia dotacji i pożyczek poza granicami Unii, w szczególności w zakresie, odpowiednio, wykonywania budżetu ogólnego Unii i realizacji pożyczek EBI oraz w zakresie wymiany najlepszych praktyk dotyczących zarządzania i kryteriów oceny na poziomie projektu. Udział EBI i innych instytucji finansowych w mechanizmach łączenia dotacji i pożyczek powinien być w pełni zgodny z zewnętrznymi celami Unii, zasadami skuteczności pomocy i zasadą przejrzystości.
- (25) W ramach swoich działań z zakresu finansowania poza granicami Unii, które wchodzą w zakres niniejszej decyzji, EBI powinien dążyć do dalszej intensyfikacji koordynacji działań i zacieśniania współpracy z europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi, zwłaszcza tymi, które uczestniczą w unijnej platformie na rzecz instrumentów łączonych w ramach współpracy zewnętrznej. Współpraca ta obejmuje, w stosownych przypadkach, współpracę w dziedzinie warunków sektorowych oraz wzajemne korzystanie ze swoich procedur, stosowanie współfinansowania i udział w globalnych inicjatywach, takich jak inicjatywy wspierające koordynację i skuteczność pomocy. Celem tej koordynacji i współpracy powinna być minimalizacja ewentualnego powielania kosztów i zbędnego nakładania się działań. Współpraca powinna opierać się na zasadzie wzajemności. Stosownie do potrzeb, należy promować wzajemny dostęp EBI do instrumentów finansowych ustanowionych przez inne europejskie i międzynarodowe instytucje finansowe. Trójstronny protokół ustaleń między Komisją, grupą EBI i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOiR) dotyczący współpracy poza granicami Unii, który pozwala grupie EBI i EBOiR działać w sposób komplementarny dzięki możliwości korzystania z przewagi komparatywnej drugiego partnera, został zaktualizowany w 2012 r., aby uwzględnić rozszerzenie geograficznego zakresu działalności EBOiR o region Morza Śródziemnego; protokół ten powinien być nadal stosowany. Zasady określone w niniejszej decyzji należy również stosować w przypadku, gdy finansowanie EBI udzielane jest w oparciu o porozumienia o współpracy zawarte z innymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające wspólne zasady i procedury wdrażania unijnych instrumentów na rzecz finansowania działań zewnętrznych (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 95).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Europejski Instrument Sąsiedztwa (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 27).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020 (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 234/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Partnerstwa na rzecz Współpracy z Państwami Trzecimi (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 77).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 235/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 85).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 237/2014 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 109).

- (26) Należy zachęcać EBI do dalszego finansowania działań poza granicami Unii również na jego własne ryzyko, w tym w celu wsparcia interesów gospodarczych Unii, w krajach oraz w odniesieniu do projektów inwestycyjnych, które — w ocenie EBI i z uwzględnieniem zdolności banku do absorpcji ryzyka — charakteryzuje wystarczająca wiarygodność kredytowa, tak by wykorzystanie gwarancji UE można było skoncentrować na krajach i projektach inwestycyjnych, w przypadku których gwarancja UE przynosi wartość dodaną na podstawie własnej oceny EBI, również pod kątem zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego.
- (27) EBI powinien poszerzyć gamę oferowanych innowacyjnych instrumentów finansowych, w tym poprzez skupienie większej uwagi na opracowaniu instrumentów gwarancyjnych. EBI powinien ponadto aktywnie dążyć do udziału w instrumentach podziału ryzyka oraz w finansowaniu — z wykorzystaniem instrumentów dłużnych emitowanych na rynku kapitałowym — projektów generujących stałe i przewidywalne przepływy pieniężne. EBI powinien w szczególności rozważyć wspieranie instrumentów dłużnych rynku kapitałowego emitowanych lub udzielanych na rzecz projektów inwestycyjnych realizowanych w kwalifikujących się krajach. EBI powinien także zwiększyć skalę pożyczek udzielanych w walutach krajowych i emitować obligacje na rynkach lokalnych, pod warunkiem przeprowadzenia przez kraje będące beneficjentami niezbędnych reform strukturalnych, szczególnie w sektorze finansowym, a także wprowadzenia przez nie innych środków ułatwiających EBI prowadzenie działalności. W procesie dywersyfikacji i rozwoju instrumentów rynku kapitałowego należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie, by instrumenty takie nie przyczyniały się do ryzykownych praktyk finansowych i zadłużenia, w związku z czym mogłyby zagrozić stabilności finansowej.
- (28) Komisja powinna co roku przedstawiać sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu należy ocenić działania EBI z zakresu finansowania i ich zgodność z niniejszą decyzją, ich wartość dodaną oraz udział w realizacji zewnętrznych polityk Unii, a także ich jakość, wpływ na rozwój w oparciu o ramy pomiaru wyników EBI oraz korzyści finansowe przekazane beneficjentom. W sprawozdaniu powinny się również znaleźć informacje na temat: uruchomienia gwarancji UE; finansowania działań w dziedzinie zmiany klimatu i bioróżnorodności na mocy niniejszej decyzji; monitorowania funkcjonowania protokołu ustaleń pomiędzy EBI a Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich; sprawozdanie to powinno także zawierać opis współpracy z Komisją i innymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w tym w zakresie współfinansowania. Sprawozdanie należy podać do wiadomości publicznej, aby umożliwić odnośnym zainteresowanym stronom, w tym społeczeństwu obywatelskiemu, wyrażenie poglądów.
- (29) Działania EBI z zakresu finansowania wspierające polityki zewnętrzne Unii powinny być nadal prowadzone zgodnie z zasadami należytych praktyk bankowych. Działania te powinny być nadal zarządzane zgodnie z wewnętrznymi przepisami i procedurami EBI, które powinny odzwierciedlać te zasady, w tym odpowiednimi środkami kontrolnymi i zgodnie z deklaracją EBI w sprawie standardów społecznych i środowiskowych, a także z odpowiednimi przepisami i procedurami dotyczącymi Trybunału Obrachunkowego i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF). Prowadząc działania z zakresu finansowania, EBI powinien właściwie realizować swoje polityki w stosunku do jurysdykcji o niskim poziomie regulacji lub niechętnych współpracy określonych jako takie przez Unię, Organizację Narodów Zjednoczonych, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, tak by przyczynić się do międzynarodowej walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i praniem pieniędzy. W celu zapewnienia przejrzystości EBI powinien w miarę możliwości sporządzać we współpracy z lokalnymi instytucjami pośrednictwa finansowego wykaz pożyczkobiorców końcowych.
- (30) EBI powinien podjąć odpowiednie środki, aby w ramach działań z zakresu finansowania objętych gwarancją UE zapewnić ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji, praniu pieniędzy i wszelkim innym nielegalnym działaniom, a także aby zapewnić, by OLAF miał prawo przeprowadzać kontrole i inspekcje na miejscu w siedzibie beneficjentów. EBI powinien, zgodnie z polityką w zakresie zapobiegania zakazanym praktykom w ramach działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego i zniechęcania do stosowania tych praktyk (zwaną dalej „polityką EBI dotyczącą zwalczania nadużyć finansowych”) przyjętą w 2008 r i uaktualnioną w 2013 r., ściśle współpracować z właściwymi organami Unii i państw członkowskich w celu wzmocnienia obowiązujących środków służących zwalczaniu prania pieniędzy i zwalczaniu finansowania terroryzmu, a także w celu lepszego ich egzekwowania. Zgodnie ze swoją polityką w zakresie sygnalizowania nieprawidłowości EBI powinien również zwracać szczególną uwagę na informacje od osób zgłaszających ewentualne przypadki nadużyć finansowych, korupcji lub innego niezgodnego z prawem działania, umożliwiając odpowiednie działania następcze, przekazywanie uwag zwrotnych i ochronę przed odwetem.
- (31) Organy zarządzające EBI należy zachęcać do podejmowania środków koniecznych do dostosowania działalności EBI tak, by skutecznie przyczyniała się ona do realizacji zewnętrznych polityk Unii, a także do odpowiedniego spełnienia wymogów określonych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Gwarancja UE

1. Unia udziela Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) gwarancji budżetowej w związku z działaniami z zakresu finansowania realizowanymi poza granicami Unii („gwarancja UE”). Gwarancji UE udziela się jako gwarancji globalnej w odniesieniu do nieotrzymanych, choć należnych EBI płatności z tytułu pożyczek, gwarancji na zabezpieczenie pożyczek oraz instrumentów dłużnych rynku kapitałowego wyemitowanych lub udzielonych na rzecz projektów inwestycyjnych EBI, które kwalifikują się zgodnie z ust. 2.
2. Do objęcia gwarancją UE kwalifikują się pożyczki, gwarancje na zabezpieczenie pożyczek oraz instrumenty dłużne rynku kapitałowego, które zostały udzielone lub wyemitowane przez EBI na rzecz projektów inwestycyjnych realizowanych w kwalifikujących się krajach zgodnie z wewnętrznymi przepisami i procedurami EBI, w tym zgodnie z deklaracją EBI w sprawie standardów społecznych i środowiskowych, oraz w celu wsparcia stosownych celów polityki zewnętrznej Unii, w przypadku gdy finansowanie EBI zostało udzielone zgodnie z podpisaną umową, która nie wygasła ani nie została anulowana („działania EBI z zakresu finansowania”).
3. Działania EBI z zakresu finansowania wspierające polityki zewnętrzne Unii muszą być nadal prowadzone zgodnie z zasadami należytych praktyk bankowych.
4. Gwarancja UE jest ograniczona do 65 % łącznej kwoty wypłaconej i gwarantowanej w ramach działań EBI z zakresu finansowania, pomniejszonej o zwrócone kwoty, a powiększonej o wszelkie kwoty powiązane.
5. Gwarancja UE obejmuje działania EBI z zakresu finansowania zatwierdzone w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.
6. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 5, Parlament Europejski i Rada nie przyjmą decyzji przyznającej EBI nową gwarancję UE na pokrycie strat poniesionych w ramach działań EBI z zakresu finansowania realizowanych poza granicami Unii, okres ten ulega automatycznemu jednorazowemu przedłużeniu o sześć miesięcy.

Artykuł 2

Pułapy działań EBI z zakresu finansowania w ramach gwarancji UE

1. Maksymalny pułap dla działań EBI z zakresu finansowania w ramach gwarancji UE w latach 2014–2020 nie może przekroczyć kwoty 30 000 000 000 EUR. Kwoty, które zostały początkowo przeznaczone na działania z zakresu finansowania, ale które zostały następnie anulowane, nie wlicza się do pułapu.

Na ten maksymalny pułap składają się:

- a) stały pułap w maksymalnej kwocie 27 000 000 000 EUR;
- b) fakultatywna dodatkowa kwota w wysokości 3 000 000 000 EUR.

Po przeprowadzeniu przeglądu śródkresowego zgodnie z art. 19, Parlament Europejski i Rada zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą podejmują decyzję w sprawie uruchomienia w całości lub części kwoty, o której mowa w lit. b), oraz jej podziału między poszczególne regiony.

2. Stały pułap, o którym mowa w ust. 1 lit. a), dzieli się na pułapy i podpułapy regionalne określone w załączniku I. W granicach pułapów regionalnych EBI stopniowo zapewnia zrównoważony podział środków między kraje w obrębie regionów objętych gwarancją UE.

Artykuł 3

Ogólne cele i zasady

1. Gwarancji UE udziela się wyłącznie na działania EBI z zakresu finansowania, które wedle własnej oceny EBI przynoszą wartość dodaną i wspierają którykolwiek z następujących celów ogólnych:
 - a) rozwój lokalnego sektora prywatnego, w szczególności wsparcie dla MŚP;
 - b) rozwój infrastruktury społecznej i gospodarczej, w tym infrastruktury w obszarach transportu, energii i środowiska, a także technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - c) łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej.

2. Przy zachowaniu specyfiki EBI jako banku inwestycyjnego, jego działania z zakresu finansowania prowadzone na mocy niniejszej decyzji przyczyniają się do realizacji ogólnego interesu UE, w szczególności zasad leżących u podstaw działań zewnętrznych Unii, o których mowa w art. 21 TUE, oraz do wykonania międzynarodowych porozumień dotyczących środowiska, których stroną jest Unia. Organy zarządzające EBI zachęca się do podejmowania środków koniecznych do dostosowania działalności EBI tak, by skutecznie przyczyniała się ona do realizacji zewnętrznych polityk Unii, a także do odpowiedniego spełnienia wymogów określonych w niniejszej decyzji.

3. Celem leżącym u podstaw działań EBI z zakresu finansowania w obszarach objętych ogólnymi celami określonymi w ust. 1 jest integracja regionalna między poszczególnymi krajami, w tym w szczególności integracja gospodarcza między krajami ubiegającymi się o członkostwo, krajami objętymi polityką sąsiedztwa oraz Unią. EBI podejmuje działania z zakresu finansowania w krajach będących beneficjentami w dziedzinach objętych ogólnymi celami poprzez wspieranie bezpośrednich inwestycji zagranicznych promujących integrację gospodarczą z Unią.

4. W krajach rozwijających się, w rozumieniu definicji zawartej w sporządzanym przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju wykazie odbiorców oficjalnej pomocy rozwojowej, działania EBI z zakresu finansowania pośrednio przyczyniają się, zgodnie z art. 208 i 209 TFUE, do realizacji celów polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, takich jak ograniczanie ubóstwa poprzez wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu oraz zrównoważony rozwój gospodarczy, środowiskowy i społeczny.

5. W celu zapewnienia, by inwestycje sektora prywatnego miały największy wpływ na rozwój, EBI dąży do wzmocnienia lokalnego sektora prywatnego w krajach będących beneficjentami poprzez wspieranie lokalnych inwestycji, zgodnie z ust. 1 lit. a). W ramach działań EBI z zakresu finansowania wspierających realizację ogólnych celów określonych w ust. 1 EBI dąży również do uwzględnienia wsparcia projektów inwestycyjnych realizowanych przez MŚP z Unii. Aby skutecznie monitorować wykorzystanie środków finansowych na rzecz odnośnych MŚP, EBI ustanawia odpowiednie wymogi umowne z instytucjami pośrednictwa finansowego, w tym standardy dotyczące sprawozdań, które mają przedstawiać beneficjenci.

EBI współpracuje z instytucjami pośrednictwa finansowego, które mogą wspierać specyficzne potrzeby MŚP w krajach, w których one działają, i które nie uczestniczą w działaniach EBI z zakresu finansowania realizowanych w kraju kwalifikującym się z wykorzystaniem instrumentów finansowych znajdujących się w zagranicznej jurysdykcji niechętej współpracy, o której mowa w art. 13.

6. Działania EBI z zakresu finansowania wspierające realizację ogólnych celów określonych w ust. 1 lit. b) wspierają projekty inwestycyjne przede wszystkim w dziedzinie transportu, energii, infrastruktury środowiskowej, a także technologii informacyjno-komunikacyjnych, zdrowia i edukacji. Obejmuje to wytwarzanie i integrację energii ze źródeł odnawialnych, przekształcanie systemów energetycznych, aby umożliwić przejście na technologie i paliwa o niższej emisyjności, zrównoważone bezpieczeństwo energetyczne i infrastrukturę energetyczną, w tym infrastrukturę na potrzeby produkcji gazu i jego transportu na rynek energetyczny Unii, a także elektryfikację obszarów wiejskich, infrastrukturę środowiskową, taką jak infrastruktura wodno-sanitarna oraz zielona infrastruktura, infrastrukturę sieci telekomunikacyjnych i szerokopasmowych.

7. Działania EBI z zakresu finansowania wspierające realizację ogólnych celów określonych w ust. 1 lit. c) wspierają projekty inwestycyjne, które mają na celu łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej i które przyczyniają się do osiągnięcia ogólnego celu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, w szczególności poprzez unikanie lub ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, efektywności energetycznej i zrównoważonego transportu, lub poprzez zwiększenie odporności na niekorzystne skutki zmiany klimatu w krajach, sektorach i społecznościach podatnych na zagrożenia. Kryteria kwalifikowalności dotyczące projektów działań w dziedzinie zmiany klimatu zostały zdefiniowane w strategii EBI dotyczącej zmiany klimatu; strategia ta zostanie zaktualizowana przed końcem 2015 r. W tym celu w procedurze oceny oddziaływania na środowisko należy ująć badanie dotyczące śladu węglowego w celu stwierdzenia, czy propozycje dotyczące danego projektu zakładają jak największą poprawę efektywności energetycznej. W okresie objętym niniejszą decyzją działania te muszą stanowić kwotowo przynajmniej 25 % ogółu działań EBI z zakresu finansowania.

8. Zgodnie z unijnymi i międzynarodowymi celami w zakresie zmiany klimatu EBI, we współpracy z Komisją, przed końcem 2015 r. zaktualizuje swoją strategię w dziedzinie zmiany klimatu w odniesieniu do swoich działań z zakresu finansowania. Aktualizacja ta obejmie między innymi konkretne działania mające zapewnić zgodność projektów inwestycyjnych realizowanych na mocy niniejszej decyzji z celami unijnymi w dziedzinie zmiany klimatu oraz zintensyfikować działania na rzecz wspierania odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej.

9. Gwarancja UE obejmuje wyłącznie działania EBI z zakresu finansowania realizowane w kwalifikujących się krajach, które zawarły z EBI umowę ramową określającą warunki prawne, na jakich prowadzone są takie działania.

Artykuł 4

Kraje objęte gwarancją

1. Wykaz krajów, które potencjalnie kwalifikują się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE, znajduje się w załączniku II. Wykaz krajów, które kwalifikują się do uzyskania finansowania EBI w ramach gwarancji UE, znajduje się w załączniku III i zawiera wyłącznie te kraje, które są wymienione w załączniku II. W przypadku krajów niewymienionych w załączniku II decyzja o kwalifikowalności danego kraju do finansowania przez EBI w ramach gwarancji UE jest podejmowana w każdym przypadku indywidualnie w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 18, dotyczących zmian w załączniku III. Decyzje Komisji opierają się na kompleksowej ocenie obejmującej aspekty gospodarcze, społeczne, środowiskowe i polityczne, w szczególności aspekty dotyczące demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności, a także na stosownych rezolucjach Parlamentu Europejskiego oraz decyzjach i konkluzjach Rady.
3. Akty delegowane zmieniające załącznik III nie mogą, z zastrzeżeniem ust. 4, wpływać na zakres zastosowania gwarancji UE do działań EBI z zakresu finansowania, które zatwierdzono przed wejściem w życie tych aktów delegowanych.
4. Wypłat środków w ramach działań EBI z zakresu finansowania objętych gwarancją ogólną, o której mowa w art. 8 ust. 1, dokonuje się wyłącznie w krajach wymienionych w załączniku III.
5. Gwarancja UE nie obejmuje działań EBI z zakresu finansowania w danym kraju, jeżeli umowa dotycząca tych działań została podpisana po przystąpieniu tego kraju do Unii.

Artykuł 5

Wkład działań EBI z zakresu finansowania w polityki Unii

1. Komisja aktualizuje, wraz z EBI, istniejące regionalne techniczne wytyczne operacyjne dotyczące działań EBI z zakresu finansowania w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej decyzji.

Regionalne techniczne wytyczne operacyjne muszą być zgodne z szerszymi ramami polityki regionalnej Unii określonymi w załączniku IV. W szczególności regionalne techniczne wytyczne operacyjne zapewniają, by finansowanie udzielane przez EBI na podstawie niniejszej decyzji uzupełniało odpowiednie unijne polityki, programy i instrumenty pomocowe w poszczególnych regionach.

Aktualizując regionalne techniczne wytyczne operacyjne, Komisja i EBI uwzględniają odpowiednie rezolucje Parlamentu Europejskiego oraz decyzje i konkluzje Rady. Regionalne techniczne wytyczne operacyjne są spójne z priorytetami zawartymi — w stosownych przypadkach — w krajowych lub regionalnych programach sporządzanych przez kraje będące beneficjentami, z należyтым uwzględnieniem wszelkich konsultacji z lokalnym społeczeństwem obywatelskim podczas sporządzania tych programów.

Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zaktualizowane regionalne techniczne wytyczne operacyjne niezwłocznie po ich sformułowaniu.

W ramach określonych regionalnymi technicznymi wytycznymi operacyjnymi EBI formułuje odpowiednie strategie finansowania i zapewnia ich realizację.

Działania EBI z zakresu finansowania są spójne z regionalnymi technicznymi wytycznymi operacyjnymi i strategiami kraju będącego beneficjentem.

Regionalne techniczne wytyczne operacyjne podlegają przeglądowi po przeprowadzaniu przeglądu średniookresowego, o którym mowa w art. 19.

2. W ramach procedury przewidzianej w art. 19 protokołu nr 5, Komisja wydaje opinię na temat działań EBI z zakresu finansowania. W przypadku gdy Komisja wyda negatywną opinię dotyczącą działań EBI z zakresu finansowania wchodzących w zakres zastosowania niniejszej decyzji, dane działanie nie może być objęte gwarancją UE.

Artykuł 6

Współpraca z Komisją i ESDZ

1. W celu maksymalizacji efektów synergii pomiędzy działaniami EBI z zakresu finansowania i zasobami budżetowymi Unii spójność działań zewnętrznych EBI z celami polityki zewnętrznej Unii musi być stale zwiększana, w szczególności poprzez aktualizację regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, o których mowa w art. 5 i w odniesieniu do których — stosownie do przypadku — prowadzi się konsultacje z ESDZ dotyczące kwestii polityki, a także poprzez regularny i systematyczny dialog oraz wymianę na wczesnym etapie informacji na temat:

- a) opracowywanych przez Komisję lub — stosownie do przypadku — ESDZ dokumentów strategicznych, takich jak krajowe i regionalne dokumenty strategiczne, programy orientacyjne, plany działania i dokumenty przedakcesyjne;
- b) dokumentów EBI z zakresu planowania strategicznego oraz przygotowywanych projektów inwestycyjnych, a także corocznych sprawozdań, które EBI przedstawia Komisji;
- c) innych aspektów politycznych i operacyjnych.

2. Współpracę prowadzi się przy zachowaniu indywidualnego podejścia do każdego regionu, w tym na poziomie delegatur Unii, z uwzględnieniem roli EBI, jak również polityk Unii w każdym regionie.

Artykuł 7

Współpraca z innymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi

1. Aby zmaksymalizować efekty synergii, współpracę oraz efektywność, wspólnie opracowywać innowacyjne instrumenty finansowe, zapewnić ostrożny i rozsądny podział ryzyk oraz spójne warunki dla projektów inwestycyjnych i sektorów, a także aby minimalizować ewentualne powielanie kosztów i niepotrzebne nakładanie się działań, działania EBI z zakresu finansowania realizuje się, w stosownych przypadkach, we współpracy z innymi europejskimi wielostronnymi instytucjami finansowymi i innymi europejskimi instytucjami finansowymi z państw członkowskich (zwanymi dalej „europejskimi instytucjami finansowymi”) oraz z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w tym regionalnymi bankami rozwoju (zwanymi dalej „międzynarodowymi instytucjami finansowymi”).

2. Dla ułatwienia współpracy, o której mowa w ust. 1, prowadzona jest koordynacja działań między Komisją, EBI i odnośnymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi działającymi w poszczególnych regionach; koordynacja ta w stosownych przypadkach przebiega w oparciu o protokoły ustaleń lub inne unijne ramy współpracy regionalnej.

Artykuł 8

Zakres i warunki gwarancji UE

1. W przypadku działań EBI z zakresu finansowania, z wyjątkiem działań obejmujących instrumenty dłużne rynku kapitałowego, których stroną jest państwo lub które gwarantowane są przez państwo, jak również w przypadku innych działań EBI z zakresu finansowania, których stroną są władze regionalne lub lokalne lub przedsiębiorstwa państwowe bądź państwowe lub kontrolowane przez państwo instytucje, o ile te inne działania EBI z zakresu finansowania są realizowane po dokonaniu przez EBI stosownej oceny ryzyka kredytowego, z uwzględnieniem sytuacji danego państwa pod kątem ryzyka kredytowego, gwarancją UE obejmuje się wszystkie nieotrzymane choć należne EBI płatności („gwarancja ogólna”).

2. Do celów ust. 1 Palestyna jest reprezentowana przez Narodową Władzę Palestyńską, a Kosowo ⁽¹⁾ — przez władze Kosowa.

3. W przypadku działań EBI z zakresu finansowania innych niż określone w ust. 1, gwarancja UE obejmuje wszystkie nieotrzymane choć należne EBI płatności, jeżeli brak płatności jest spowodowany wystąpieniem jednego z następujących czynników z zakresu ryzyka politycznego („gwarancja obejmująca ryzyko polityczne”):

- a) zakazem transferu waluty;
- b) wyłączeniem;

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy pozostaje bez uszczerbku dla stanowisk w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244(1999) oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

- c) wojną lub zamieszkami społecznymi;
 - d) odmową ochrony prawnej po naruszeniu umowy.
4. Do działań EBI z zakresu finansowania obejmujących instrumenty dłużne rynku kapitałowego zastosowanie ma wyłącznie gwarancja obejmująca ryzyko polityczne.
5. Umowy o finansowanie zawierane z poszczególnymi promotorami i dotyczące działań EBI z zakresu finansowania obejmują również odpowiednie postanowienia środowiskowe i społeczne zgodnie z wewnętrznymi zasadami i procedurami EBI.
6. Komisja i EBI określają w porozumieniu o gwarancji, o którym mowa w art. 14, jasną i przejrzystą strategię przydziału środków pozwalającą EBI na określenie, w ramach jego działalności zewnętrznej, działań, które mają być finansowane na mocy niniejszej decyzji, aby zapewnić jak najskuteczniejsze wykorzystanie gwarancji UE. Ta strategia przydziału środków uwzględnia ocenianą przez EBI wiarygodność kredytową działań EBI z zakresu finansowania, pałapy określone w załączniku I, charakter kontrahenta, bez względu na to, czy jest to państwo, czy jednostki państwowe niższego szczebla, do których zastosowanie ma ust. 1 niniejszego artykułu, czy podmioty prywatne, zdolność EBI do absorpcji ryzyka oraz inne stosowne kryteria, w tym wartość dodaną gwarancji UE. Parlament Europejski i Rada informowane są o strategii przydziału środków zgodnie z art. 14.
7. W przypadku uruchomienia gwarancji UE Unia wstępuje we wszystkie stosowne prawa EBI przysługujące mu z tytułu wszelkich zobowiązań powstałych w związku z jego działaniami z zakresu finansowania, zgodnie z porozumieniem o gwarancji, o którym mowa w art. 14.

Artykuł 9

Ocena i monitorowanie projektów inwestycyjnych przez EBI

1. EBI przeprowadza staranną analizę *due diligence*, a także, w stosownych przypadkach wymaga, by promotorzy projektu przeprowadzali — zgodnie z unijnymi zasadami społecznymi i środowiskowymi — lokalne konsultacje społeczne ze stosownymi krajowymi i lokalnymi zainteresowanymi stronami, a także ze społeczeństwem obywatelskim, na etapie planowania projektu i na etapie jego realizacji w zakresie społecznych, środowiskowych, gospodarczych oraz związanych z prawami człowieka i z rozwojem aspektów projektów inwestycyjnych objętych gwarancją UE, jak również by przedstawiali informacje istotne do celów oceny wkładu w realizację unijnych celów polityki zewnętrznej i celów strategicznych.

W stosownych przypadkach ta analiza obejmuje oszacowanie możliwości zwiększenia w całym cyklu realizacji projektu — dzięki pomocy technicznej — potencjału beneficjentów finansowania udzielonego przez EBI. Wewnętrzne zasady i procedury EBI zawierają niezbędne przepisy dotyczące oceny środowiskowych i społecznych skutków projektów inwestycyjnych oraz ich aspektów związanych z prawami człowieka i zapobieganiem konfliktom w celu zapewnienia, by projekty inwestycyjne wspierane na mocy niniejszej decyzji były zrównoważone ze środowiskowego i społecznego punktu widzenia.

2. Oprócz oceny *ex ante* aspektów związanych z rozwojem, EBI monitoruje realizację działań z zakresu finansowania. W szczególności EBI nakłada na promotorów projektów wymóg dokładnego monitorowania — przez cały okres realizacji projektu, aż do jego ukończenia — m.in. wpływu projektu inwestycyjnego na kwestie gospodarcze, rozwojowe, społeczne, środowiskowe oraz kwestie praw człowieka. EBI regularnie weryfikuje informacje przekazane przez promotorów projektu i podaje je do wiadomości publicznej, jeżeli promotorzy projektu wyrażą na to zgodę. W miarę możliwości sprawozdania z ukończenia projektów dotyczące działań EBI z zakresu finansowania są publikowane, z wyłączeniem informacji poufnych.

3. Dokłada się starań, by prowadzone przez EBI monitorowanie obejmowało również realizację działań przez pośredników oraz skuteczność podejmowanych przez instytucje pośrednictwa finansowego działań mających na celu wsparcie MŚP.

4. EBI ustanawia kompleksowy system służący ocenie *ex ante* względnych i bezwzględnych wielkości emisji gazów cieplarnianych związanych z działaniami EBI z zakresu finansowania, w sytuacji gdy wielkość tych emisji osiąga progi znacznych emisji, zdefiniowane w stosownej metodyce ujętej w strategii EBI dotyczącej zmiany klimatu, i gdy dostępne są stosowne dane.

5. Wyniki monitorowania w miarę możliwości ujawnia się, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących poufności i zgody stosownych stron.

Artykuł 10

Zewnętrzne dochody przeznaczane na określony cel dla funduszu gwarancyjnego

Spłaty i dochody na kwotę 110 000 000 EUR, pochodzące z działań zakończonych przed 2007 r., w tym spłaty kapitału, zwolnione gwarancje, a także spłaty kwot głównych pożyczek, dywidendy, zyski kapitałowe, koszty gwarancji oraz odsetki od pożyczek i kwot złożonych na rachunkach powierniczych, zwrócone na rachunek powierniczy ustanowiony na rzecz Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji i które można przypisać jako wsparcie z budżetu ogólnego Unii, stanowią zewnętrzne dochody przeznaczane na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i są wykorzystywane na potrzeby Funduszu Gwarancyjnego.

Kwoty przekraczające 110 000 000 EUR, które zostały zwrócone na rachunek powierniczy ustanowiony na rzecz Instrumentu Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji, zapisuje się w budżecie ogólnym Unii po odliczeniu kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie.

Artykuł 11

Roczna sprawozdawczość i księgowość

1. Komisja corocznie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące działań EBI z zakresu finansowania realizowanych na mocy niniejszej decyzji. Sprawozdanie to, które podaje się do wiadomości publicznej, zawiera:

- a) ocenę działań EBI z zakresu finansowania na poziomie projektu, sektora, kraju i regionu oraz ocenę ich zgodności z niniejszą decyzją;
- b) ocenę wartości dodanej, szacowanych rezultatów, efektywności i wpływu na rozwój działań EBI z zakresu finansowania w ujęciu zbiorczym, w oparciu o roczne sprawozdanie EBI na temat ram pomiaru wyników. W tym celu EBI opracuje wskaźniki efektywności dotyczące aspektów rozwojowych, środowiskowych i społecznych, w tym aspektów związanych z prawami człowieka, finansowanych projektów, z uwzględnieniem stosownych wskaźników zgodnie z Deklaracją paryską z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy. Wskaźniki dotyczące aspektów środowiskowych projektów obejmują kryteria związane z tzw. czystą technologią, które co do zasady zorientowane są na efektywność energetyczną i technologie ograniczania emisji;
- c) ocenę wkładu działań EBI z zakresu finansowania w realizację unijnych celów polityki zewnętrznej i celów strategicznych, z uwzględnieniem regionalnych technicznych wytycznych operacyjnych, o których mowa w art. 5;
- d) ocenę korzyści finansowych przekazanych beneficjentom działań EBI z zakresu finansowania w ujęciu zbiorczym;
- e) ocenę jakości działań EBI z zakresu finansowania, zwłaszcza stopnia, w jakim EBI uwzględnił kwestie zrównoważenia środowiskowego i społecznego w analizie *due diligence* i w trakcie monitorowania finansowanych projektów inwestycyjnych;
- f) szczegółowe informacje dotyczące uruchomienia gwarancji UE;
- g) informacje na temat wielkości finansowania udzielonego na podstawie niniejszej decyzji na rzecz działań w dziedzinie zmiany klimatu i bioróżnorodności, wpływu — w ujęciu zbiorczym — na względne i bezwzględne wielkości emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 9 ust. 4, a także na temat liczby projektów ocenionych pod kątem ryzyka związanego ze zmianą klimatu;
- h) opis współpracy z Komisją i innymi europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w tym współfinansowania. Sprawozdanie zawiera w szczególności zestawienie zasobów finansowych Unii i zasobów innych europejskich i międzynarodowych instytucji finansowych wykorzystywanych w połączeniu z finansowaniem przez EBI, dając tym samym całościowy obraz inwestycji wspieranych w ramach działań EBI z zakresu finansowania realizowanych na podstawie niniejszej decyzji. Sprawozdanie zawiera również informacje o zawarciu nowych protokołów ustaleń między EBI a innymi europejskimi lub międzynarodowymi instytucjami finansowymi, mających wpływ na działania EBI z zakresu finansowania prowadzone na podstawie niniejszej decyzji;
- i) informacje na temat monitorowania funkcjonowania protokołu ustaleń między EBI a Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, w zakresie, w jakim protokół ten dotyczy działań EBI z zakresu finansowania objętych niniejszą decyzją.

2. Do celów sprawozdania Komisji, o którym mowa w ust. 1, EBI przekazuje Komisji roczne sprawozdania z działań EBI z zakresu finansowania prowadzonych na podstawie niniejszej decyzji, w tym wszelkie niezbędne elementy umożliwiające Komisji przygotowanie sprawozdań zgodnie z ust. 1. EBI może również udostępniać Komisji dodatkowe informacje, które mogą pozwolić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie uzyskać kompleksowy obraz działań zewnętrznych EBI.

3. EBI przedstawia Komisji dane statystyczne, finansowe i księgowo dotyczące każdego działania EBI z zakresu finansowania, a także wszelkie informacje dodatkowe, które są niezbędne do wypełnienia obowiązków Komisji w zakresie sprawozdawczości lub których zażąda Trybunał Obrachunkowy, a także zaświadczenie biegłego rewidenta dotyczące pozostających kwot należnych z tytułu działań EBI z zakresu finansowania. EBI przedstawia również Komisji wszelkie inne niezbędne dokumenty zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.
4. Do celów księgowości i sprawozdawczości Komisji w zakresie ryzyk objętych gwarancją UE, EBI przekazuje Komisji informacje na temat dokonanej przez siebie oceny i klasyfikacji ryzyka związanego z działaniami EBI z zakresu finansowania.
5. EBI przekazuje Komisji, przynajmniej raz do roku, wieloletni program indykacyjny zawierający zestawienie planowanej wartości zatwierdzanych działań EBI z zakresu finansowania, aby zapewnić zgodność prognozowanego finansowania EBI z pułapami określonymi w niniejszej decyzji oraz umożliwić Komisji zapewnienie odpowiedniego planowania budżetowego na potrzeby zasilenia funduszu gwarancyjnego. Komisja uwzględnia tę prognozę przy przygotowywaniu projektu budżetu ogólnego Unii.
6. EBI regularnie przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji wszystkie swoje niezależne sprawozdania z oceny, w których dokonano oceny praktycznych rezultatów uzyskanych w ramach konkretnych działań EBI realizowanych na podstawie niniejszej decyzji oraz na podstawie innych upoważnień do działań zewnętrznych.
7. Informacje, o których mowa w ust. 2–6, EBI przekazuje na własny koszt. EBI podaje do wiadomości publicznej także informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 6, w sposób ogólny i z wyłączeniem jakichkolwiek informacji poufnych.

Artykuł 12

Przejrzystość i publiczne ujawnianie informacji

1. Zgodnie ze swoją polityką w zakresie przejrzystości i unijnymi zasadami dotyczącymi dostępu do dokumentów i informacji oraz stopniowo ze standardami Międzynarodowej Inicjatywy na rzecz Przejrzystości Pomocy EBI udostępnia do publicznej wiadomości na swoich stronach internetowych informacje dotyczące:
 - a) wszystkich działań EBI z zakresu finansowania prowadzonych na podstawie niniejszej decyzji, po etapie zatwierdzenia projektu, wskazując w szczególności, czy dany projekt inwestycyjny objęty jest gwarancją UE i w jaki sposób przyczynia się do realizacji celów unijnych działań zewnętrznych, ze szczególnym uwzględnieniem jego wpływu gospodarczego, społecznego i środowiskowego;
 - b) o ile nie mają zastosowania wymogi dotyczące poufności — wszelkich protokołów ustaleń między EBI a innymi europejskimi lub międzynarodowymi instytucjami finansowymi, mających wpływ na działania EBI z zakresu finansowania realizowanych na podstawie niniejszej decyzji;
 - c) w miarę możliwości i w stosownych przypadkach — obowiązujących umów ramowych pomiędzy EBI a krajem będącym odbiorcą pomocy. W przypadku podpisywania nowych umów lub wprowadzania zmian do umów już obowiązujących, EBI dokłada starań, by umożliwić podanie odnośnych informacji do wiadomości publicznej;
 - d) strategii EBI w zakresie przydziału środków.
2. Komisja udostępnia do publicznej wiadomości na swoich stronach internetowych szczegółowe informacje dotyczące wszystkich przypadków odzyskania należności na podstawie porozumienia dotyczącego gwarancji, o którym mowa w art. 14, i umowy określającej szczegółowe postanowienia i procedury dotyczące odzyskiwania należności, o której mowa w art. 15 ust. 2, o ile nie mają zastosowania wymogi dotyczące poufności.

Artykuł 13

Jurysdykcje niechętne współpracy

Prowadząc działania z zakresu finansowania, EBI nie toleruje żadnych działań prowadzonych w celach niezgodnych z prawem, w tym prania pieniędzy, finansowania terroryzmu, oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania, korupcji oraz nadużyć finansowych mających wpływ na interesy finansowe Unii. W szczególności EBI nie uczestniczy w żadnych działaniach z zakresu finansowania realizowanych w kwalifikującym się kraju za pośrednictwem zagranicznego instrumentu finansowego znajdującego się w jurysdykcji niechętnej współpracy określonej jako taka przez Unię, Organizację Narodów Zjednoczonych, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy.

W swoich działaniach z zakresu finansowania EBI stosuje zasady i standardy dotyczące przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu określone w prawie unijnym, w tym wymóg podejmowania rozsądnych środków w stosownych przypadkach w celu zidentyfikowania beneficjentów rzeczywistych.

Artykuł 14

Porozumienie dotyczące gwarancji

Komisja i EBI podpisują porozumienie dotyczące gwarancji określające szczegółowe postanowienia i procedury dotyczące gwarancji UE zgodnie z art. 8 oraz informują o tym odpowiednio Parlament Europejski i Radę.

Artykuł 15

Odzyskanie płatności dokonanych przez Komisję

1. W przypadku dokonania przez Komisję jakiegokolwiek płatności w ramach gwarancji UE, EBI prowadzi, w imieniu i na rzecz Komisji, czynności w celu odzyskania należności z tytułu wypłaconych kwot.
2. Nie później niż w dniu podpisania porozumienia dotyczącego gwarancji, o którym mowa w art. 14, Komisja i EBI podpisują odrębną umowę określającą szczegółowe postanowienia i procedury dotyczące odzyskiwania należności.

Artykuł 16

Kontrole prowadzone przez Trybunał Obrachunkowy

Gwarancja UE oraz płatności dokonane i należności odzyskane w ramach takiej gwarancji, które można przypisać do budżetu ogólnego Unii, są przedmiotem kontroli Trybunału Obrachunkowego.

Artykuł 17

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. EBI niezwłocznie informuje OLAF oraz przekazuje mu wszelkie niezbędne informacje w przypadku, gdy ma podstawy podejrzewać — na dowolnym etapie przygotowania, realizacji lub zamknięcia projektów objętych gwarancją UE — potencjalny przypadek nadużycia finansowego, korupcji, prania pieniędzy lub innego niezgodnego z prawem działania, które może mieć wpływ na interesy finansowe Unii.
2. W celu ochrony interesów finansowych Unii OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾, rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾ i rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, z myślą o stwierdzeniu, czy w związku z jakimkolwiek działaniami z zakresu finansowania miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja, pranie pieniędzy lub jakiegokolwiek inne niezgodne z prawem działanie mające wpływ na interesy finansowe Unii. OLAF może przekazywać właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich informacje uzyskane w trakcie dochodzeń.

W przypadku udowodnienia takich niezgodnych z prawem działań, EBI wspomaga działania służące odzyskaniu środków w odniesieniu do swoich działań z zakresu finansowania i w obrębie swoich obowiązków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

3. Umowy o finansowanie podpisane w związku z projektami wspieranymi na mocy niniejszej decyzji zawierają klauzule umożliwiające zawieszenie działań EBI z zakresu finansowania i, w razie konieczności, podjęcie odpowiednich działań służących odzyskaniu środków w przypadkach nadużyć finansowych, korupcji lub innych niezgodnych z prawem działań. Decyzję o zawieszeniu lub anulowaniu finansowania EBI podejmuje EBI po należytym rozpatrzeniu wszystkich okoliczności i ryzyk.
4. EBI nadal korzysta ze swojego pojedynczego punktu kontaktowego w sprawie zwalczania korupcji i nadużyć finansowych; jest on przeznaczony dla pracowników EBI i wszystkich zainteresowanych stron.
5. W swoich działaniach z zakresu finansowania EBI wprowadza swój mechanizm wykluczający na potrzeby wykluczenia kontrahentów zamieszanych w nadużycia finansowe i korupcję; mechanizm ten obejmuje kryteria wykluczenia zawarte w unijnej centralnej bazie danych o wykluczeniach przy zapewnieniu poszanowania praw wszystkich stron.

Artykuł 18

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony począwszy od dnia 11 maja 2014 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 19

Przegląd śródkresowy

Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja, we współpracy z EBI, przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie śródkresowe sprawozdanie zawierające ocenę stosowania niniejszej decyzji w pierwszych latach, któremu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wniosek dotyczący jej zmiany. Sprawozdanie śródkresowe sporządza się w oparciu o niezależną ocenę zewnętrzną i wkład EBI.

Sprawozdanie zawiera w szczególności:

- a) ocenę stosowania strategii przydziału środków;
- b) ocenę sprawozdawczości EBI i w stosownych przypadkach zalecenia dotyczące jej poprawy;
- c) ocenę ram pomiaru wyników, w tym wskaźników i kryteriów efektywności, oraz wkładu tych wyników w realizację celów niniejszej decyzji;
- d) szczegółowy opis kryteriów rozpatrywanych pod kątem zalecenia dotyczącego ewentualnego uruchomienia w całości lub w części fakultatywnej dodatkowej kwoty.

*Artykuł 20***Sprawozdanie końcowe**

Do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie końcowe sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji.

*Artykuł 21***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I**PUŁAPY REGIONALNE**

- A. Kraje ubiegające się o członkostwo: 8 739 322 000 EUR.
- B. Kraje objęte polityką sąsiedztwa i partnerstwa: 14 437 225 000 EUR, w podziale na następujące indykatywne podpułapy:
 - (i) kraje basenu Morza Śródziemnego: 9 606 200 000 EUR;
 - (ii) Europa Wschodnia, Zakaukazie i Rosja: 4 831 025 000 EUR.
- C. Azja i Ameryka Łacińska: 3 407 295 000 EUR, w podziale na następujące indykatywne podpułapy:
 - (i) Ameryka Łacińska: 2 288 870 000 EUR;
 - (ii) Azja: 936 356 000 EUR;
 - (iii) Azja Środkowa: 182 069 000 EUR;
- D. Afryka Południowa: 416 158 000 EUR.

W ramach stałego pułapu globalnego organy zarządzające EBI mogą — po konsultacji z Komisją — postanowić o realokacji kwoty nieprzekraczającej 20 % pułapów podregionalnych w obrębie poszczególnych regionów oraz kwoty nieprzekraczającej 10 % pułapów regionalnych między poszczególnymi regionami.

ZAŁĄCZNIK II

REGIONY I KRAJE POTENCJALNIE KWALIFIKUJĄCE SIĘ

A. Kraje ubiegające się o członkostwo

1. Kraje kandydujące

Czarnogóra, Islandia, była jugosłowiańska republika Macedonii, Serbia, Turcja

2. Potencjalne kraje kandydujące

Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo

B. Kraje objęte polityką sąsiedztwa i partnerstwa

1. Kraje basenu Morza Śródziemnego

Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Palestyna, Syria, Tunezja

2. Europa Wschodnia, Zakaukazie i Rosja

Europa Wschodnia: Białoruś, Republika Mołdowy, Ukraina

Zakaukazie: Armenia, Azerbejdżan, Gruzja

Rosja

C. Azja i Ameryka Łacińska

1. Ameryka Łacińska

Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Kuba, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj, Wenezuela

2. Azja

Afganistan, Bangladesz, Bhutan, Brunei, Chiny (w tym specjalne regiony administracyjne Hongkong i Makau), Filipiny, Indie, Indonezja, Irak, Jemen, Kambodża, Korea Południowa, Laos, Malezja, Malediwy, Mjanma/Birma, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapur, Sri Lanka, Tajwan, Tajlandia, Wietnam

3. Azja Środkowa

Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Afryka Południowa

Republika Południowej Afryki

ZAŁĄCZNIK III

REGIONY I KRAJE KWALIFIKUJĄCE SIĘ

A. Kraje ubiegające się o członkostwo

1. Kraje kandydujące

Czarnogóra, Islandia, była jugosłowiańska republika Macedonii, Serbia, Turcja

2. Potencjalne kraje kandydujące

Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo

B. Kraje objęte polityką sąsiedztwa i partnerstwa

1. Kraje basenu Morza Śródziemnego

Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Maroko, Palestyna, Tunezja

2. Europa Wschodnia, Zakaukazie i Rosja

Europa Wschodnia: Republika Mołdowy, Ukraina

Zakaukazie: Armenia, Azerbejdżan, Gruzja

Rosja

C. Azja i Ameryka Łacińska

1. Ameryka Łacińska

Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj, Wenezuela

2. Azja

Bangladesz, Brunei, Bhutan, Chiny (w tym specjalne regiony administracyjne Hongkong i Makau), Filipiny, Indie, Indonezja, Irak, Jemen, Kambodża, Korea Południowa, Laos, Malezja, Malediwy, Mjanma/Birma, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapur, Sri Lanka, Tajlandia, Wietnam

3. Azja Środkowa

Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Afryka Południowa

Republika Południowej Afryki

ZAŁĄCZNIK IV

RAMY POLITYKI REGIONALNEJ

Działalność EBI w krajach partnerskich uczestniczących w procesie przedakcesyjnym jest prowadzona w kontekście ram ustanowionych w partnerstwach dla członkostwa i partnerstwach europejskich, w których określone zostały priorytety dla krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących w celu osiągnięcia postępów w procesie zbliżania się do Unii; partnerstwa te stanowią również ramy dla pomocy Unii. Jako ramy polityki Unii dla Bałkanów Zachodnich służy proces stabilizacji i stowarzyszenia. Jest on oparty na stopniowym partnerstwie, w którego ramach Unia oferuje udogodnienia w handlu, pomoc gospodarczą i finansową oraz stosunki umowne poprzez układy o stabilizacji i stowarzyszeniu. Przedakcesyjna pomoc finansowa pomaga krajom kandydującym i potencjalnym krajom kandydującym przygotować się do obowiązków i wyzwań wiążących się z członkostwem w Unii. Pomoc ta służy wsparciu procesu reform, w tym przygotowań do późniejszego członkostwa. Koncentruje się ona na rozwoju instytucjonalnym, dostosowaniu do dorobku prawnego Unii, przygotowaniach do wdrażania polityk i instrumentów Unii oraz wspieraniu środków służących osiągnięciu konwergencji gospodarczej.

Podstawę działalności EBI w krajach objętych polityką sąsiedztwa stanowi nowa europejska polityka sąsiedztwa określona we wspólnym komunikacie zatytułowanym „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie”, przyjęta przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisję w dniu 25 maja 2011 r., oraz konkluzje Rady przyjęte w dniu 20 czerwca 2011 r., które zawierają w szczególności wezwanie do zapewnienia większego wsparcia krajom partnerskim stawiającym sobie za cel budowanie społeczeństw demokratycznych i podjęcie reform, zgodnie z zasadą „więcej za więcej” i zasadą „wzajemnej odpowiedzialności”, oraz przewidują strategiczne ramy polityki w zakresie stosunków Unii z jej sąsiadami. W ramach tej współpracy finansowanie udzielane przez EBI na mocy niniejszej decyzji będzie również ukierunkowane na polityki wspierające wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu i tworzenie miejsc pracy oraz przyczyniające się do stabilności społecznej zgodnie z podejściem opartym na zachętach sprzyjającym celom polityki zewnętrznej Unii, w tym w odniesieniu do kwestii migracyjnych.

Aby osiągnąć te cele, Unia i jej partnerzy realizują wspólnie uzgodnione dwustronne plany działania określające zbiór priorytetów dotyczących między innymi kwestii politycznych i bezpieczeństwa, kwestii handlowych i gospodarczych, zagadnień środowiskowych i społecznych oraz integracji sieci transportowych i energetycznych.

Wspieraniu współpracy między Unią i odpowiednimi grupami krajów partnerskich objętych polityką sąsiedztwa, które stoją przed wspólnymi wyzwaniami lub które łączy wspólne położenie geograficzne, służą wielostronne i regionalne inicjatywy, a mianowicie Unia dla Śródziemnomorza, Partnerstwo Wschodnie, synergia czarnomorska, strategia Unii na rzecz regionu Dunaju oraz strategia Unii dla regionu Morza Bałtyckiego. Unia dla Śródziemnomorza ma na celu wzmocnienie procesu integracji euro śródziemnomorskiej poprzez wspieranie wzajemnego rozwoju gospodarczego, społecznego i środowiskowego po obu stronach Morza Śródziemnego; wspiera ona także poprawę warunków rozwoju społeczno-gospodarczego, solidarność, integrację regionalną, zrównoważony rozwój i budowanie wiedzy, podkreślając potrzebę zwiększenia współpracy finansowej w celu wsparcia projektów regionalnych i transnarodowych. Unia dla Śródziemnomorza wspiera w szczególności tworzenie autostrad morskich i lądowych, walkę z zanieczyszczeniem Morza Śródziemnego, śródziemnomorski plan w zakresie energii słonecznej, śródziemnomorską inicjatywę na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, inicjatywę na rzecz ochrony ludności oraz uniwersytet eurośródziemnomorski.

Partnerstwo Wschodnie ma na celu stworzenie warunków niezbędnych do przyspieszenia stowarzyszenia politycznego oraz pogłębienia integracji gospodarczej między Unią a krajami Partnerstwa Wschodniego. Partnerstwo Wschodnie zapewni dodatkowy impuls dla rozwoju gospodarczego, społecznego i regionalnego w krajach partnerskich. Ułatwi dobre zarządzanie, również w sektorze finansowym, będzie wspierać rozwój regionalny i spójność społeczną, a także pomoże zniwelować nierówności społeczno-gospodarcze w krajach partnerskich.

Strategia Unii dla regionu Morza Bałtyckiego wspiera zrównoważone środowisko oraz optymalny rozwój gospodarczy i społeczny w regionie Morza Bałtyckiego. Strategia Unii na rzecz regionu Dunaju wspiera przede wszystkim rozwój transportu, połączeń energetycznych i bezpieczeństwa oraz zrównoważony rozwój środowiskowy i społeczno-gospodarczy w regionie Dunaju. Partnerstwo Wschodnie ma na celu stworzenie warunków niezbędnych do przyspieszenia stowarzyszenia politycznego oraz pogłębienia integracji gospodarczej między Unią a krajami Partnerstwa Wschodniego. Rosję i Unię łączy szeroko zakrojone partnerstwo strategiczne, odrębne od europejskiej polityki sąsiedztwa, wyrażające się we „wspólnych przestrzeniach” oraz planach działania. Na szczeblu wielostronnym uzupełnia je wymiar północny, który określa ramy współpracy między Unią, Rosją, Norwegią i Islandią (obserwatorami w tym procesie są: Białoruś, Kanada i Stany Zjednoczone).

Działalność EBI w Ameryce Łacińskiej jest prowadzona w ramach partnerstwa strategicznego między Unią a krajami Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Jak podkreślono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 września 2009 r. zatytułowanym „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej”, do priorytetów Unii w dziedzinie współpracy z Ameryką Łacińską należą: wspieranie integracji regionalnej oraz eliminacja ubóstwa i nierówności społecznych w celu wspierania zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego. Te cele polityczne będą wspierane przy uwzględnieniu różnego poziomu rozwoju poszczególnych krajów Ameryki Łacińskiej. Kontynuowane będą dialog dwustronny i współpraca w obszarach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania dla obu regionów, m.in. takich jak: środowisko, zmiana klimatu, zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, energia, nauka, badania naukowe, szkolnictwo wyższe, technologie i innowacje.

W Azji Unia pogłębia swoje partnerstwo strategiczne z Chinami i Indiami, prowadzone są również negocjacje w sprawie nowych umów o partnerstwie i umów o wolnym handlu z krajami Azji Południowo-Wschodniej. Jednocześnie współpraca na rzecz rozwoju w dalszym ciągu stanowi istotny punkt polityki Unii w stosunku do Azji; unijna strategia rozwoju dla regionu Azji służy wyeliminowaniu ubóstwa poprzez wspieranie zdywersyfikowanego, trwałego wzrostu gospodarczego, promowaniu otoczenia i warunków sprzyjających wymianie handlowej i integracji w obrębie regionu, usprawnieniu sprawowania rządów, zwiększeniu stabilności politycznej i społecznej oraz wsparciu działań na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju na rok 2015. Wspólnie formułowane są polityki dotyczące wspólnych wyzwań, takich jak zmiana klimatu, zrównoważony rozwój, bezpieczeństwo i stabilność, sprawowanie rządów i prawa człowieka, a także zapobieganie klęskom żywiołowym i katastrofom humanitarnym oraz podejmowanie działań w przypadku ich wystąpienia.

Strategia Unii na rzecz nowego partnerstwa z Azją Środkową, która została przyjęta przez Radę Europejską w dniach 21–22 czerwca 2007 r., wzmocniła dialog regionalny i dwustronny oraz współpracę Unii z krajami Azji Środkowej w dziedzinie głównych problemów, przed którymi stoi ten region, takich jak ograniczanie ubóstwa, zrównoważony rozwój i stabilność. Realizacja tej strategii przyniosła znaczne postępy w dziedzinie praw człowieka, praworządności, dobrego sprawowania rządów i demokracji, edukacji, rozwoju gospodarczego, handlu i inwestycji, energii i transportu oraz polityk środowiskowych.

Działalność EBI w Republice Południowej Afryki jest prowadzona na podstawie wspólnego krajowego dokumentu strategicznego dotyczącego Republiki Południowej Afryki przygotowanego przez UE. Obszary stanowiące przedmiot największego zainteresowania, określone w tym dokumencie strategicznym, to: tworzenie miejsc pracy i rozwijanie możliwości świadczenia usług oraz spójność społeczna. Działalność EBI prowadzona w Republice Południowej Afryki stanowi ściśle uzupełnienie programu Unii w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, mianowicie dzięki ukierunkowaniu działań EBI na wspieranie sektora prywatnego oraz inwestycje w rozbudowę infrastruktury i usług socjalnych (mieszkalnictwo, infrastruktura elektroenergetyczna, uzdatnianie wody pitnej i infrastruktura komunalna). W ramach śródkresowego przeglądu krajowego dokumentu strategicznego dotyczącego Republiki Południowej Afryki przeprowadzonego w latach 2009–2010 zaproponowano zintensyfikowanie działań w obszarze zmiany klimatu poprzez wspieranie tworzenia zielonych miejsc pracy. Oczekuje się, że w latach 2014–2020 działalność EBI będzie wspierać, na zasadzie komplementarności, polityki, programy i instrumenty UE w zakresie współpracy zewnętrznej poprzez nieprzerwaną koncentrację na kwestiach priorytetowych w stosunkach między Unią i Republiką Południowej Afryki, aby wspierać sprawiedliwy i trwały wzrost gospodarczy, przyczynić się do tworzenia miejsc pracy i budowania potencjału oraz wspierać działania mające na celu zapewnienie stałego i sprawiedliwego dostępu do podstawowej infrastruktury i usług.
